

[Ulrich.]

gøre ham hysterisk. Det fremgik nemlig af den højtærede Ministers Udtalelser over for os, at der var Tilfælde — det gælder gaaske vist ikke det foreliggende —, der kunde gøre ham hysterisk.

Jeg er selvfølgelig enig med den højtærede Minister i, at det ikke er noget urimeligt Krav i al Almindelighed at forlange, at Arbejderne skal forsikre sig imod Arbejdsløshed, men den højtærede Minister kan jo ikke være uvidende om, at det for mangen Arbejder er næsten umuligt at komme ind i en Arbejdsløshedskasse, og naar det er Tilfældet, maa den højtærede Minister ogsaa kunne give mig Ret i, at det vil være urimeligt at forbyde en Mand, som gerne har villet være ind i en Arbejdsløshedskasse, men ikke har kunnet komme der, at arbejde ved Opførelsen af disse Boliger ude paa Landet. Jeg haaber derfor, at det hører med til de Ting, som den højtærede Minister er villig til at forhandle om i Udvalget.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme dybere ind paa Vildmose-Sagen, men bede den højtærede Minister om ved en anden Lejlighed at give et mere fyldestgørende Svar paa det Spørgsmaal, jeg rettede til ham i sidste Møde. Det kan ikke være den højtærede Minister ubekendt, at jeg altid har været Modstander af Købet af Vildmosen og af hele det Arbejde, der er lagt der. Ganske vist er jeg ikke blind for, at der kan være visse Fordele ved dette Arbejde — det vilde ogsaa være beklageligt, om der ikke var det, naar der er smidt saa mange Millioner Kroner ud til det. Men da det overgik til Statens Jordlovsudvalg, og da der blev sagt til os, at Jordfondens Midler skulde anvendes dertil, protesterede jeg endnu skarpere, fordi Vildmosen kan ikke udstykkes. Man har altsaa fra Statens Side skudt et Arbejde, et Ansvar fra sig, Staten har paataget sig at udtørre Vildmosen og paalagt Jordlovsudvalget fremtidig at tage disse mægtige Udgifter, hvorved man er kommet ind i noget, som efter min Mening er uforneligt med Loven, for denne Jord kan ikke udstykkes. Der kan ikke bygges paa denne Jord uden saa svimlende Udgifter, at det ligger ganske uden for en Husmands Evner at gøre det. Der er mangfoldige Forhold dette Spørgsmaal vedrørende, som jeg gerne vilde tale med den højtærede Minister om, men jeg skal undlade det ved denne Lejlighed og tillade mig ved senere Lejlighed at komme tilbage til dette meget vigtige Spørgsmaal, der ikke kan afvises

af den højtærede Minister med en almindelig Bemærkning om, at man ved dette Arbejdes Udførelse har lavet et Stykke kold Jord om til Græsareal, thi det er ikke nok. Der ligger mangt og meget bag ved dette Spørgsmaal, som vil melde sig for Rigsdagen i Løbet af ikke alt for lang Tid. Det er et Spørgsmaal, der trænger sig paa, og til den Tid maa den højtærede Minister være belavet paa at give saadanne Oplysninger om Fremtiden, som Rigsdagen maa kunne kræve, naar man staar over for et Problem som dette.

Til det ærede Medlem Hr. Smørum, der citerede en Udtalelse af mig, vil jeg gerne sige, at man skal jo altid læse en Udtalelse i Forbindelse med det, der i øvrigt staar i vedkommende Tale. Naar jeg udtalte, at der ikke var nogen Forskel mellem 4. Oktober-Princippet og Princippet almindeligt Jordkøb til privat Eje, var det selvfølgelig over for det foreliggende Tilfælde. Der kan, naar det drejer sig om at købe Jord for nogle faa Hundrede Kroner, ikke være nogen stor Forskel paa, om denne Jord erhverves efter Jordrentepincippet eller efter, at der er ydet et Jordkøbslaan. Forskellen kommer først, naar det drejer sig om Oprettelse af Husmandsbrug. Der er den store Forskel, som det ærede Medlem udmærket kender fra alle tidligere Jorddebatter i dette høje Ting, som han har gjort Rede for, og som stadig er til Stede. Det ene er et Fæsteforhold, det andet et Ejendomsforhold, og vi fra vor Side maa altid hævde, at den Mand, der har det frie Ejendomsforhold, i mangfoldige Tilfælde er bedre stillet end den, der har Fæsteforholdet. Det skal vel indrømmes, at Fæstebrugeren i nedadgaaende Tider, hvor Jorden daler i Pris, selvfølgelig har en Fordel, ved at han svarer Grundskyld af sin Jord, medens i opadgaaende Tider, hvor Jorden stiger i Pris, hans Rente stiger meget betydeligt.

Saa vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, der talte for det radikale Parti. Det ærede Medlem vilde gerne have Etableringslaanenes Omraade udvidet og mente, at det var absolut fordelagtigt, at de paagældende kunde faa et saadant Laan, lige meget hvor de boede i Landet, fordi det vilde grundmure hele Bedriften. Senere sagde det ærede Medlem, hvilket glædede mig, at man maatte stramme Kravene til den Ungdom, der kommer ind i disse Brug, som Staten giver saa stor en Støtte til; man maatte kræve, at disse unge Mennesker, hvilket de godt kunde med de Lønninger,